

[Haugberg.]

vige tilbage for i Fremtiden, og det er ikke uden Grund. Paa mange Omraader er Livet jo nu engang saa kompliceret, at det er umuligt at have en bestemt og afgørende Paragraf for alle de Tilfælde, der kan opstaa. Som sagt, det er min Overbevisning, at den Afgørelse, der i denne Sag er truffet af Københavns Skoledirektion, ikke kunde være anderledes, naar det juridiske skulde være i Orden, og det er et Moment, man i en saa alvorlig Sag ikke maa lade ude af Betragtning.

At selve Tilfældet, som Forespørgselen drejer sig om, vil blive bedømt helt forskelligt, ja, det nærer jeg ingen Tvivl om. Det enkelte Menneskes Bedømmelse af denne Sag vil selvfølgelig afhænge af vedkommendes Overbevisning, Samvittighed, religiøse Indstilling og moralske Begreber, afhænge af Faktorer, som vi fra vor Side i højeste Grad anerkender, Faktorer, som vi paa ingen Maade ønsker at negligere eller krænke.

Nu vilde det være lykkeligt, om der virkelig kunde falde Ro over Sindene i denne Sag; det vilde i hvert Fald, som det allerede er sagt, være bedst for den omhandlede Skole. Men skal der komme Ro, maa alle interesserede Kredse vise fornødent Hensyn og god Forstaaelse. Man maa vel med fuld Berettigelse kunne gaa ud fra, at den eller de Personer og Myndigheder, der er Part i Sagen, for Skolens og Samfundets Skyld vil finde hinanden i et Samarbejde, der resulterer i, at Skolen igen kommer ind i sin normale og rolige Gænge. Et saadant Resultat er Samfundet i hvert Fald i Henhold til gældende Bestemmelser berettiget til at vente, og dette bør den eller de Personer og Myndigheder, der har Ansvaret i denne Sag, ikke glemme at tage Hensyn til.

Angaaende den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, der er stillet, kan jeg sige, at den kan vi fra vor Side ikke stemme for, idet vi gaar ud fra, som jeg har sagt, at i Henhold til gældende Love og Bestemmelser kunde den Afgørelse, den københavnske Skoledirektion har truffet, ikke være faldet anderledes, end sket er.

Juul: Det er allerede sagt af foregaaende Talere, at det sikkert ikke er med nogen særlig stor Lyst, Folketinget behandler den Sag, der nu er sat til Debat. Dette gælder ogsaa for mit Vedkommende. Men jeg finder, det er nødvendigt, at det danske Folketing klart tager Stilling til, hvorvidt man vil godkende, at en Skoleleder, som

ønsker at praktisere og hævde en anden Moral end den, som Folket og den danske Folkeskole hidtil har bygget paa og stadig anerkender som Folkets Grundlov, fortsat indtager en ledende Stilling i Skolen. Spørgsmaalet er, om Ægteskabet og Hjemmet stadig skal være den Grund, Folkelivet og Samfundslivet bygger paa, og det vil jeg hævde, at aldrig har Verden trængt haardere til Hjemmene og Hjemmenes Aand end netop nu. Den Ulykke, der kom over Verden i Form af Verdenskrigen, ja, den muliggjordes bl. a., fordi Hjemmene blev sat til Side. Hitler var klar over, at skulde han faa Ungdommen til at marchere, saa maatte Hjemmenes Magt brydes mest muligt; og det var det, der desværre lykkedes for ham. Vi er i Danmark sluppet naadigt for Krigens materielle Nedbrydningssværk, men vi slap vel ikke helt fri for dens demoraliserende Virkninger paa Folket. Derfor er det nødvendigt, at vi ranker Ryggen igen, at vi tager fat paa en Genrejsning af det, der har lidt Nederlag. Der er for mig ingen Tvivl om, at et Folks Evne og da i særlig Grad et lille Folks Evne til at hævde sig som Folk staar i nøje Forbindelse med Folkets moralske Styrke, og jeg føler mig helt sikker paa, at det enkelte Menneskes Mulighed for at naa frem til det, vi kalder en lykkelig Tilværelse, menneskelig set, forstærkes i samme Grad, som det lykkes for ham eller for hende at fastholde Hjemmets Aand som Grundlag for sin Færd. Derfor skal vi styrke Hjemmene mest muligt netop nu og afvise ethvert Anslag imod Hjemmenes Sundhed. Vi har jo Tusinder af Eksempler paa, hvordan Børn selv fra de fattigste Hjem holder fast netop ved Hjemmet og især tyer til Hjemmet, naar Livets store Afgørelser skal træffes. Derfor er det, vi sidst af alt maa berøve den Ungdom, der vokser op, et virkeligt Hjem.

Naar nu Skoleinspektør Frk. Norden-toft vil hævde den ugifte Kvindes Ret til Moderskab og derved bryde med det hidtidige Grundlag for et Hjem, saa aabner det saa alvorlige Perspektiver for den moralske Udvikling og dermed for hele vor Nations Fremtid, at der maa siges et klart Nej til en saadan Tankegang, og jeg føler mig da ogsaa overbevist om, at det langt overvejende Tal af den danske Befolkning vil sige nej til de nordtøftske Teorier. Jeg tror ikke, Skoleinspektøren kan være uvidende om, at de Begreber, hun gør sig til Talsmand for, er i Strid med de Grundlove, den danske Folkeskole bygger paa. Derfor maa jeg finde det anmassende, at